

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 212.

Göteborg den 30 juni 1964.

Kära lella Hella-syster!

Tack ska du ha för så kära brev nr 211 och 212, som kom den 27 resp. 29 ds.

Hur det är möjligt att ett mörkt tjockt moln stigit upp på eran annars så klara och ljusa himmel, det kan inte heller jag förstå. Nu trodde jag att de flesta moln passerat för ett par gamla och pensionsmässiga missionärer. Men sådana kan visst komma från de mest oväntade väderstreck. Och vid vilken tid som helst. Den enda trösten är väl att Herren också har kännning med dom och ser dom. Det måtte vara Hen som får fördriva dom med tiden. Ske alltså!

F. n. är allt bara gåtor, gåtor, gåtor!

När det gäller löneförmåner är det väl inte arbetskamraterna man ska gå till tätta med. Sådant tycker jag att flickorna skulle gjort upp med ledningen innan dom antaogs eller åtminstone innan dom for ut.

Injektioner för 20 Yen är väl fel. 200 kanske?

När det gäller deras inackordering, så kunde du väl vänta med att avgöra hur mycket den skall kosta tills ni upplevat någon tid av semestern? Men du kanske redan måst säga till om det? Inackordering på Vällersvik kostar väl mer än 25:- kr. pr dag. Kanske något billigare för de enklaste rummen. Hoppas du låter dina gäster veta vad amerikanerna betalar! Fastän dom visst inte betalar nåt till dej?

Thora och Gunhild bor väl också i Nojiri, fastän under annan adress? Du kan väl tala med vem som helst av dom, då du får tillfälle. Eller hur? Du får inte gå och bära på allt detta ensam. Jag är så rädd att du inte orkar med det. Och den stackars Oscar, som skall attackeras så! Han kan väl ändå sämre än du värja sej för anfallen!

Jag är mitt under allt lycklig över att mina båda syskonfamiljer tillhör den generation, som gick på Herrens kallelse utan förbehåll. Gud signe dom!

Med glädje ska jag ta emot vad Elin Jonson och ev. andra vänner vill ge dej ovamuppå din 65-årsdag. Så kommer det en liten peng från oss också. Ebba och Ludde vill visst vara med, det förstår du väl.

Erat ost-konto retar mej lite. Jag gillar inte själv då folk äter ost som bröd. Tänk, så mycke pengar detta kan kosta er om dom inte anser det värt så mycke. Jag tycker att dom kan gärna skriva till Stockholm och säga att "minnionen ska betala så och så" och få "klara besked". Jag skulle nog önskat att Rudén trätt till ni. Men dom andra bör ju känna dom bättre.

Hoppas att du talar om för de nya kamraterna hur ni haft det under årtionderna och hur det var från början. Hur era gamla föräldrar tog sej fram osv.

Bor flickorna i 1:sta vån.?

Hur kan G. predika redan? Jag förstår väl att hon försöker med engelskan. Men hon känner ju ännu inte japanerna och deras tankegångar, så att hon kan möta dem på deras eget plan. Går det för en svensk t. ex. att predika så att det går in hos åhörarna, som lever i en delvis annan värld?

Vet Gerda om dina bekymmer?

Nu kommer jag ihåg en sak! Det är ganska länge sen jag träffade Kari Ernestam på ett möte. Och då bad hon mej att hälsa till dej. Jag minns inte att jag framfört hälsningen. Samtidigt bad jag henne hälsa Thora, då hon skrev.

Jag hörde att Harald fyllt 60 år helt nyligen och då hade dom ett väldigt kalas på Minnesgården. Det handlade visst också om silverbrölloppet.

Ebba fortsätter att bli allt bättre. Hon äter bra och blir allt hurtigare.

Hon har samlat lite mod och kurage. Och dom är ute i stugan ett par dar då och då. I fredags for dom ut och kom igen i går em. Men Ebba sover sämre där

för dom har ju inte så bekväma bäddar så sänt. Jag tror nog att jag ni ska låta dom få del av ditt sätt att leva ni för tiden. Jag ska i morron till Östra Begravningsplatsen på Carl Königsons jordfästning och då ska jag gå till dom en stund. - Nu tror jag att det får vara slut från tt för i dag.

Och jag lägger på detta brev nu då jag skall gå till posten.

Så de käraste hälsningar från oss tre, som ständigt tänker på er båda!

Hellen Rinell

